KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 6.11.2007
KOM(2007) 676 wersja ostateczna

SPRAWOZDANIE KOMISJI

Osiemnaste sprawozdanie roczne na temat realizacji funduszy strukturalnych (2006)

{SEC(2007) 1456}

SPIS TREŚCI

1. Wstęp ... 3
2. Analiza realizacji funduszy strukturalnych ... 5
3. Spójność i koordynacja ... 9
4. Oceny ... 11
5. Kontrole ... 11
6. Komitety wspomagające Komisję ... 13

SPRAWOZDANIE KOMISJI

Osiemnaste sprawozdanie roczne na temat realizacji funduszy strukturalnych (2006)

Niniejsze sprawozdanie przedstawione jest zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych. Obejmuje ono działania w ramach funduszy strukturalnych w roku 2006.

Informacje zawarte w niniejszym sprawozdaniu są przedstawione bardziej szczegółowo w dokumencie roboczym służb Komisji (stanowiącym załącznik do niniejszego sprawozdania).

1. WSTĘP

Przyjęcie ram legislacyjnych w 2006 r. na okres programowania 2007 - 2013 r. było ważnym posunięciem w dwa lata po pierwszych propozycja Komisji z lipca 2004 r. W skład ram wchodzi rozporządzenie ogólne1, cztery rozporządzenia określające szczegółowe zasady dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego2, Europejskiego Funduszu Społecznego3, Funduszu Spójności4 i europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej5 oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji6 przyjęte dnia 8 grudnia 2006 r.

W celu odzwierciedlenia faktu, że przyszłe programy będą wdrażane w ramach priorytetów Wspólnoty, dnia 6 października 2006 r. przyjęte zostały wspólnotowe wytyczne strategiczne, na mocy których w centrum nowych programów polityki spójności umieszczona została strategia lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Na lata 2007-2013 wprowadzony został szereg reform związanych z zarządzaniem programami operacyjnymi. Jeśli chodzi o sposób realizacji, uproszczone zostało prawodawstwo i zasady w zakresie zarządzania polityką spójności. W szczególności:

– dla okresu programowania 2007-2013 wprowadzono jedno rozporządzenie wykonawcze Komisji, zastępujące 10 rozporządzeń obowiązujących w okresie programowania 2000-2006;

– wprowadzono jeden zestaw zasad kwalifikowalności w zakresie wydatków dla państw członkowskich, na mocy którego stosuje się krajowe zasady kwalifikowalności a nie, jak do tej pory, europejskie zasady kwalifikowalności oprócz krajowych zasad kwalifikowalności;

[1] Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006, Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 25.
[2] Rozporządzenie (WE) nr 1080/2006, Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 1.
[3] Rozporządzenie (WE) nr 1081/2006, Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 12.
[4] Rozporządzenie (WE) nr 1084/2006, Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 79.
[5] Rozporządzenie (WE) nr 1082/2006, Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 19.
[6] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1828/2006, Dz.U. L 45 z 15.2.2007, str. 3.

– uproszczono zarządzanie finansowe, udzielając większej niezależności władzom krajowym odpowiedzialnym za zarządzanie programami operacyjnymi;

– zwiększono proporcjonalność systemów kontroli i uproszczono je, a w przypadku mniejszych programów (całkowite kwalifikowalne wydatki publiczne poniżej 750 mln EUR i współfinansowanie przez Wspólnotę poniżej 40 % całkowitych wydatków publicznych) pewne wymogi związane z metodami kontroli mogą być realizowane przez organy krajowe;

– polityka w zakresie rozwoju obszarów wiejskich (finansowana ze środków EFRROW[7]) oraz polityka rybacka (finansowana ze środków EFR[8]) są obecnie zorganizowane niezależnie od funduszy strukturalnych, w oparciu o EFRROW (w wyniku dostosowania zasad zarządzania i kontroli do zasad obowiązujących w ramach pierwszego filara wspólnej polityki rolnej) oraz o Europejski Fundusz Rybacki. Oznacza to, że działania finansowane za pośrednictwem wszystkich odpowiednich instrumentów finansowych (polityka w zakresie spójności, rozwoju regionalnego i polityka rybacka) muszą się mieć wyraźnie komplementarny charakter;

– poprawiono wymianę informacji i komunikację z obywatelami i potencjalnymi beneficjentami, mającymi taki sam dostęp do informacji na temat możliwości finansowania;

– zwiększono praktyczne zastosowanie usług elektronicznego zarządzania w zakresie wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją - jest ona przeprowadzana jedynie drogą elektroniczną.

Ponadto w fazie wdrażania oraz w celu zapewnienia nowych źródeł wsparcia oraz wiedzy specjalistycznej, Komisja i międzynarodowe instytucje finansowe przygotowały trzy wspólne inicjatywy: JASPERS (wspólna inicjatywa wsparcia projektów w regionach europejskich), której celem jest pomaganie 12 krajom będącym beneficjentami w przygotowaniu głównych projektów, JEREMIE (wspólne europejskie zasoby dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw), której zadaniem jest poprawa dostępu do finansowania i opracowanie mikro-pożyczek dla MŚP oraz JESSICA (wspólne europejskie wsparcie na rzecz trwałych inwestycji w obszarach miejskich), której celem jest udzielenie wsparcia na rzecz trwałych inwestycji miejskich i rozwoju miast.

W nowym okresie programowanie udzielone zostanie znaczne wsparcie na rzecz wzmocnienia administracji i usług publicznych. Środki te pomogą w modernizacji i rozwoju administracji i usług publicznych, które dzięki temu powinny w większym stopniu zaspokajać potrzeby obywateli i przedsiębiorstw oraz wzmocnić swoją rolę jako ważnego czynnika rozwoju społecznego i gospodarczego.

---

7 Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005, Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str.1.

8 Rozporządzenie (WE) nr 1198/2006, Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str.1.

2. ANALIZA REALIZACJI FUNDUSZY STRUKTURALNYCH

2.1. Wykonanie budżetu

2.1.1. EFRR

Wykonanie budżetu w 2006 r. było bardzo satysfakcjonujące – w przypadku Celu 1 i 2 oraz inicjatyw wspólnotowych wykorzystano 100 % dostępnych środków.

W odniesieniu do środków na płatności, wykorzystano 99,92 % dostępnych środków (99,65 % w 2005 r.). Przewidywany poziom środków na płatności w ramach EFRR na 2006 r. został zmniejszony w 2006 r. o 2,8 mld EUR w celu uwzględnienia czasowego zawieszenia wniosków o płatność z Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa (wynoszących 2,3 mld EUR) w oczekiwaniu na wejście w życie planów działania mających na celu poprawę zarządzania i systemów kontroli oraz z powodu błędów w prognozach przedstawionych przez UE-10.

Zobowiązania z poprzednich lat, dla których płatności są zaległe[9], na koniec 2006 r. wyniosły 45,8 mld EUR (w porównaniu do 39,1 mld EUR w 2005 r.).

Jeśli chodzi o zastosowanie „zasady n+2" wobec zobowiązań z 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004 r. na koniec 2006 r., na początku 2007 r. nie został wypłacony 1 mld EUR. Jednakże, w świetle wyjątków od „zasady n+2" (w przypadku pomocy państwa, dużych projektów itp.) szacunkowa wartość zasobów zagrożonych umorzeniem, ponieważ nie spowodowały one powstania żadnych płatności, wynosiła jedynie 162 mln EUR (zaledwie 0,0018 % wszystkich zobowiązań).

2.1.2. EFS

Wykonanie budżetu w 2006 r. było również bardzo zadowalające: w 2006 r. wdrożono 99,97 % środków na zobowiązania (w porównaniu do 99,93 % w 2005 r.). W zakresie płatności wykorzystano 99,87 % środków (99,86 % w 2005 r.) Ogólny poziom zobowiązań pozostających do spłaty na koniec 2006 r. wynosił 22,96 mld EUR (w porównaniu do 20,74 mld EUR w 2005 r.), z czego 22,76 mld EUR było przeznaczone na obecny okres programowania EFS (20,44 mld EUR w 2005 r.). Zobowiązania pozostające do spłaty z wcześniejszych okresów programowania EFS znacznie się zmniejszyły – z 304,7 mln EUR na koniec 2005 r. do 204,6 mln EUR na koniec 2006 r. (-32.8 %).

Jeśli chodzi o zastosowanie „zasady n+2" wobec zobowiązań z 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004 r. na koniec 2006 r., to dotyczyła ona 19 programów, w odniesieniu do których z EFS zaproponowana została łączna kwota równa 129,31 mln EUR (0,19 % całkowitego budżetu EFS). W przypadku tych programów Komisja rozpoczęła negocjacje z państwami członkowskimi („procedura kontradyktoryjności"). Dopiero na koniec tej procedury znane będą kwoty podlegające umorzeniu.

[9] "RAL" (restes à liquider). Otwarte zobowiązania z lat poprzednich.

2.1.3. EFOGR

Budżet na 2006 r. został całkowicie wykorzystany zarówno pod względem środków na zobowiązania, jak i środków na płatności (odpowiednio 99,3 % i 108,5 % budżetu po jego pierwotnym przyjęciu). Kwotę na płatności uzyskano dzięki faktowi, że budżet w odniesieniu do środków na płatności został uzupełniony w grudniu 2006 r. o 360 mln EUR.

W porównaniu do 2005 r. rozdysponowano o 207 mln EUR więcej, a na płatności o 2 mln EUR więcej.

Płatności wyniosły 3 589 mln EUR, z czego 3 562,1 mln EUR na programy na lata 2000-2006 (Cel 1: 3 193,0 mln EUR; Leader+: 361,1 mln EUR; Peace: EUR 8,1 mln EUR) oraz 26,9 mln EUR na zakończenie 45 programów z okresu programowania 1994-1999.

Na koniec 2006 r. pozostające do spłaty zobowiązania EFOGR wyniosły 7 636 mln EUR (w porównaniu z 7085 mln EUR w 2005 r.), z czego 7288 mln EUR przypadało na programy z 2000-2006 r.

Po wdrożeniu „zasady n+2" na 2003 r. umorzonych zostało 9,3 mln EUR.

2.1.4. IFOR

Sumarycznie wdrożono 99,58 % środków na zobowiązania i 84,16 % środków na płatności. Wskaźnik płatności wyniósł 86,23 % w odniesieniu do regionów objętych działaniem Celu 1 oraz 79,06 % w odniesieniu do regionów nieobjętych działaniem Celu 1 . Ogólny poziom zobowiązań pozostających do spłaty w przypadku IFOR na okres programowania 2000-2006 wynosił w 2006 r. 1 336 mln EUR (w porównaniu do 1 111 mln EUR w 2005 r.).

Jeśli chodzi o zastosowanie „zasady n+2" na koniec 2006 r. i wobec zobowiązań z 2000, 2001, 2002, 2003 i 2004 r. to dotyczyła ona 9 programów, w odniesieniu do których zagrożonych było 22 mln EUR. W przypadku tych programów Komisja rozpoczęła procedurę kontradyktoryjności z państwami członkowskimi. Dopiero na koniec tej procedury znane będą ostateczne kwoty podlegające umorzeniu.

2.2. Realizacja programów

2.2.1. Cel 1

Wydatki na programy w ramach Celu 1 były takie same jak w 2005 r. Inwestycje w ramach programów Celu 1 koncentrowały się na projektach dotyczących podstawowej infrastruktury (41,6 %), a ponad połowa wszystkich nakładów w tej kategorii została spożytkowana na infrastrukturę transportową (54,4%). Przeszło jedną trzecią (33,5 %) zasobów przydzielonych na realizację Celu 1 zainwestowano w działania produkcyjne, nadal koncentrując się na pomocy MŚP i branży rzemieślniczej (30 %). Projekty związane z zasobami ludzkimi wyniosły 23,2 % zasobów w regionach objętych Celem 1. Główne działania objęły w niemal równym stopniu politykę zatrudnienia (31,6 %), edukację i kształcenie zawodowe (31 %).

2.2.2. *Cel 2*

W regionach objętych działaniem Celu 2 programy nadal koncentrowały się głównie na środowisku produkcji – w tę kategorię zainwestowano ponad połowę wszystkich środków finansowych (56,3 %). W tej grupie przeważała pomoc dla MŚP i branży rzemieślniczej (56,5 %). Drugim ważnym polem działania była infrastruktura, na którą wydano 29,1 % wszystkich zasobów Celu 2. W odróżnieniu od programów Celu 1 najważniejszym obszarem, jeśli chodzi o dofinansowanie było planowanie i odnowa stref przemysłowych (44,6 %). W kategorii zasobów ludzkich (10,2 % wszystkich inwestycji w regionach objętych Celem 2), głównymi celami inwestycyjnymi były elastyczność pracowników, przedsiębiorczość, innowacje oraz technologie informacyjne i komunikacyjne (31,6 %).

2.2.3. *Cel 3*

W 2006 r. programy EFS nadal kierowane były głównie na wsparcie Europejskiej Strategii Zatrudnienia, w szczególności na środki mające poprawić szanse zatrudnienia na rynku pracy (31 % wydatków), kształcenie przez całe życie (27 %) i równość szans (6 %), podczas gdy finansowanie promowania przedsiębiorczości utrzymało się na takim samym poziomie (19 %), lecz poniżej poziomu sugerowanego w dokumentach programowych (21 %). Ponadto w zakresie finansowej realizacji projektów pomiędzy państwami UE-15, w których dłużej działające programy były nadal wdrażane, a państwami UE-10, gdzie część państw członkowskich miała znaczne trudności z uruchomieniem niektórych projektów i środków nadal występowały duże różnice.

2.2.4. *Rybołówstwo poza Celem 1*

W 2006 r. dokonano postępu w zakresie ulepszania struktury w sektorze rybołówstwa. Zostało to odzwierciedlone w sposobie wdrażania środków finansowych programów operacyjnych IFOR, które przyczyniły się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.

2.2.5. *Inicjatywy wspólnotowe*

2.2.5.1. Interreg

W 2006 r. odnotowano duży postęp w zakresie wykonania 81 programów w ramach programu sąsiedztwa INTERREG III mających na celu zmniejszenie negatywnych skutków ekonomicznych granic i promocję współpracy.

W okresie od 2000 r. do 2006 r. 81 programów w ramach programu sąsiedztwa INTERREG III wybrało około 13 000 projektów i sieci. W przypadku niektórych programów konieczne były zmiany związane z rozszerzeniem i/lub integracją nowej koncepcji programu sąsiedztwa Unii. Umorzenia wynikające z „zasady n+2” oraz aktualizacje przeglądów średniookresowych przyczyniły się do dalszych zmian w programie w kolejnych dwóch latach.

2.2.5.2. Equal

W 2006 r. nadal obserwowano duży postęp w zakresie wykonania 27 programów i ponad 3300 projektów w ramach Equal. Zgodnie z „zasadą n+2” sześć państw

członkowskich nie było w stanie wykorzystać części zobowiązań budżetowych na 2004 r. W celu maksymalnego wykorzystania wyników programów Equal oraz uwzględnienia Equal w kolejnej generacji programów operacyjnych, Komisja i państwa członkowskie współpracowały w 2006 r. nad kwestiami dotyczącymi traktowania osób ubiegających się o azyl, różnorodności, zatrudnienia młodzieży, byłych przestępców, gospodarki społecznej, integracyjnego tworzeniu przedsiębiorstw, mediów i dyskryminacji, zasad zarządzania (partnerstwo, współpraca międzynarodowa, innowacja oraz problematyka płci).

2.2.5.3. Urban

W 2006 r. dwadzieścia sieci tematycznych i sześć grup roboczych stworzonych w ramach Urban nadal starało się promować najlepsze praktyki i wymianę informacji. Trzynaście sieci zakończyło prace w tym zakresie i na koniec zorganizowana została konferencja, w trakcie której zostały przedstawione ich wyniki i zalecenia. Pod patronatem prezydencji niemieckiej zostało sporządzone sprawozdanie na temat „roli miast w rozwoju obszarów w niekorzystnym położeniu" w oparciu o doświadczenia zdobyte przez miasta.

2.2.5.4. Leader

Do realizacji w latach 2000-2006 zatwierdzono 73 programy LEADER+. Z zaproponowanych 938 Lokalnych Grup Działania (LAG) ostatecznie wybrano 892 grupy.

2.2.6. Działania innowacyjne

2.2.6.1. EFRR

Do realizacji w latach 2000-2006 zatwierdzono około 181 regionalnych programów działań innowacyjnych. Do końca 2006 r. 59 programów zostało zakończonych. W wyniku tego 40 projektów zostało uznanych za przykłady najlepszej praktyki, które mają zostać rozpowszechnione w innych rejonach (np. za pomocą strony internetowej Inforegio). Należy przypomnieć, że programy koncentrują się na następujących tematach: wiedza i innowacje technologiczne, społeczeństwo informacyjne oraz zrównoważony rozwój.

2.2.6.2. EFS

W ciągu roku sfinalizowano 37 projektów związanych z Lokalnymi Strategiami Zatrudnienia. W 2006 r. w ramach trzeciej rundy zaproszeń do składania wniosków w ramach „Innowacyjnych podejść do zarządzania zmianą" wybrano 19 projektów. Wraz z 61 trwającymi projektami wybranymi w poprzednich rundach zajmują się one dwiema priorytetowymi kwestiami: zarządzaniem restrukturyzacją i zarządzaniem zmianami demograficznymi. W celu skonsolidowania wyników, w ramach drugiej rundy zaproszenia do składania wniosków pt. „Przekazywanie i rozpowszechnianie innowacji z projektów EFS realizowanych na podstawie art. 6" wybrano 6 projektów.

2.2.6.3. IFOR

W 2006 r. zakończono 9 projektów. Po przeprowadzonej w 2005 r. ocenie ex-post projektów międzynarodowych dotyczących działań innowacyjnych w sektorze rybołówstwa postanowiono nie wystosowywać nowego zaproszenia do składania wniosków. Ocena pokazała, że całkowita wartość dodana tych projektów na skalę UE była raczej niewielka. Jednakże główne cechy działań innowacyjnych – innowacja, tworzenie sieci kontaktów i współpraca międzynarodowa – zostały włączone do rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego.

3. SPÓJNOŚĆ I KOORDYNACJA

3.1. Zgodność z innymi politykami Wspólnoty

3.1.1. Konkurencja

Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1260/99 państwa członkowskie muszą sprawdzać zgodność wszystkich działań z prawodawstwem wspólnotowym oraz z zasadami udzielania pomocy państwa. Jeśli Komisja zostanie powiadomiona o przypadku naruszenia prawodawstwa unijnego lub jeśli kontrole wykażą takie naruszenie, podejmowane są stosowne działania. W celu zapewnienia pełnej przejrzystości państwa członkowskie wskazują systemy pomocy państwa, dla których w swoich programach wykorzystują pomoc z funduszy strukturalnych. Większość programów pomocy regionalnej wygasła dnia 31 grudnia 2006 r. Od dnia 1 stycznia 2007 r. obowiązują nowe wytyczne, które mają na celu poprawę wydajności pomocy państwa oraz zwiększenie przejrzystości i uproszczenie działań.

3.1.2. Rynek wewnętrzny

Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1260/99 państwa członkowskie muszą również sprawdzać zgodność wszystkich działań finansowanych z funduszy z dyrektywami UE dotyczącymi zamówień publicznych. Jeśli Komisja zostanie powiadomiona o przypadku naruszenia prawodawstwa unijnego i kontrole wykażą słuszność takiego podejrzenia, podejmuje się stosowne działania. W kontekście programowania Komisja oczekuje informacji przesyłanych przez państwa członkowskie w formie rocznych sprawozdań z realizacji programów. Dyrekcje Generalne ds. Polityki Regionalnej i Rynku Wewnętrznego przyczyniły się do wyjaśnienia kwalifikacji prawnej koncesji pochodzących sprzed przystąpienia nowych państw członkowskich dnia 1 maja 2004 r., które nie były zgodne z dorobkiem UE. Wprowadzone zostały nowe ramy prawne w zakresie zamówień publicznych w celu zwiększenia bezpieczeństwa prawnego w sektorze prywatnym i państwowym.

3.1.3. Ochrona środowiska

Główny nacisk został położony na podjęcie stosownych działań w ramach polityki spójności w celu zwiększenia zgodności z dorobkiem Wspólnoty w zakresie kwestii związanych ze ściekami miejskimi, gospodarką wodną i zarządzaniem odpadami. Pozostałe znaczne obszary inwestycji to innowacje w zakresie ekologii i odnowa zanieczyszczonej gleby. Promocja zrównoważonego rozwoju została osiągnięta dzięki inwestycjom w transport i energię przyjazne środowisku, uwzględnienie

kwestii ekologii wśród kryteriów, na podstawie których dokonuje się wyboru projektów, oraz dzięki zapewnieniu zgodności projektów z prawodawstwem w zakresie ochrony środowiska.

3.1.4. Transport

W dalszym ciągu głównym źródłem wsparcia ze strony Wspólnoty na rzecz realizacji priorytetów Wspólnoty w zakresie transportu są programy spójności. Główny nacisk został położony na wspieranie inwestycji zgodnych z europejską polityką transportową. Wykaz dużych projektów finansowanych w tej dziedzinie z EFRR znajduje się w części 3 załącznika.

3.1.5. Równość płci

W marcu 2006 r. Komisja przyjęła obejmujący lata 2006-2010 „Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn", który odzwierciedla zobowiązania Komisji w tym zakresie i obejmuje wszystkie polityki wewnętrzne i zewnętrzne UE. Mapa drogowa określa sześć obszarów priorytetowych dla działań UE w zakresie równości płci. Ma ona na celu poprawę sprawowania rządów przez zbadanie możliwości uwzględnienia problematyki płci przy opracowywaniu budżetu (ang. *gender budgeting*) na poziome UE, szczególnie w zakresie funduszy strukturalnych w ramach wspólnego zarządzania na nowy okres.

3.2. Koordynacja instrumentów

3.2.1. Fundusze strukturalne i Fundusz Spójności

W 2006 r., przed rozszerzeniem UE o Rumunię i Bułgarię dnia 1 stycznia 2007 r., 25 państw członkowskich korzystało ze wsparcia w ramach funduszy strukturalnych, a 13 państw członkowskich otrzymywało środki również z Funduszu Spójności, którego celem jest wspieranie mniej zamożnych krajów.

Fundusze strukturalne zostały precyzyjnie skoordynowane między sobą i z Funduszem Spójności (zwłaszcza w przypadku EFRR) w celu uniknięcia powielania wspieranych projektów.

3.2.2. Fundusze strukturalne i EBI/EFI

W 2006 r. rozpoczęła się inicjatywa JASPERS (wspólna inicjatywa wsparcia projektów w regionach europejskich), która jest nowym narzędziem pomocy technicznej w opracowywaniu głównych projektów w nowych państwach członkowskich. Plany działania (programy pracy) na 2006 r. zostały uzgodnione z 11 z 12 krajów będących beneficjentami.

Komisja i grupa EBI uzgodniły również rozpoczęcie wspólnej inicjatywy JEREMIE (wspólne zasoby europejskie dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw), której zadaniem jest poprawa dostępu do finansowania i opracowanie mikro-pożyczek dla MŚP w kolejnym okresie programowania.

Kolejna inicjatywa, JESSICA (wspólne europejskie wsparcie na rzecz trwałych inwestycji w obszarach miejskich), została stworzona przez EBI i Bank Rozwoju Rady Europy w celu udzielenia wsparcia na rzecz trwałych inwestycji miejskich i

rozwoju miast w UE w ramach funduszy strukturalnych. W ramach JESSICA władze zarządzające w państwach członkowskich mają możliwość wykorzystania części przyznanych im kwot z funduszy strukturalnych na inwestycje w fundusze rozwoju miejskiego i przeznaczenie tych środków na dalsze inwestycje w rejonach miejskich.

JEREMIE i JESSICA są przykładem zmiany podejścia do polityki spójności, polegającej na odejściu od wyłącznej zależności od dotacji i zwiększeniu zastosowania spłacalnych form pomocy.

4. OCENY

W 2006 r. Komisja przeprowadziła strategiczne i tematyczne oceny w celu udzielenia wsparcia podejmowania decyzji w ramach polityki spójności. Ponadto w raportach zbiorczych uwzględniono analizę jakości i rezultaty ocen przeprowadzanych przez państwa członkowskie. Kolejnym ważnym zadaniem Komisji było zapewnienie państwom członkowskim wskazówek metodologicznych i organizowanie wymiany doświadczeń.

5. KONTROLE

5.1. EFRR

W okresie programowania 1994-1999 zakończono audyty zamykające w wybranej grupie 56 programów obejmujących EU-15. Prace w 2006 r. obejmowały zakończenie działań następczych po audytach, podjęcie ostatecznych decyzji w sprawie stosowanych korekt oraz, w stosownych przypadkach, rozpoczęcie procedur korekt finansowych.

Prace w zakresie audytu przeprowadzone w 2006 r. a dotyczące okresu 2000-2006 składały się z 85 misji w miejscu realizacji obejmujących zarówno audyty systemów, jak i dogłębne testowanie 332 operacji. Przeprowadzone prace związane z audytem poprawiły poziom bezpieczeństwa w odniesieniu do systemów operacyjnych w państwach członkowskich i w niektórych przypadkach doprowadziły do znaczących ulepszeń poprzez wdrożenie planów działania.

Do końca 2006 r. w przypadku UE-15 przeprowadzono w sumie 126 misji audytowych obejmujących 61 programów lub 22,1 % programów głównych i programów w ramach URBAN oraz 52,6 % dostępnych środków EFRR. W przypadku UE-10 do końca 2006 r. przeprowadzono 28 misji audytowych, stanowiących audyty w odniesieniu do 9 programów lub 45 % liczby programów głównych i 65,5 % ustalonego wkładu z EFRR.

W odniesieniu do INTERREG w 2006 r. przeprowadzono audyt 5 programów, stanowiących 28 % zobowiązań EFRR

5.2. EFS

W 2006 r. Komisja zorganizowała 69 misji audytowych: 53 misje audytowe systemu dotyczące okresu 2000-2006 oraz 16 audytów zamykających za lata 1994-1999.

Z 237 programów Europejskiego Funduszu Społecznego Komisja zajęła się 123, z naciskiem na te, które zostały ocenione jako programy wysokiego ryzyka. W sumie w 2006 r. przeprowadzono audyt 34 programów ocenionych jako programy wysokiego ryzyka, w tym 10 nowych programów. Przeprowadzono wizyty w każdym państwie członkowskim oprócz Luksemburga. W 5 państwach członkowskich przeprowadzono działania następcze po audytach.

W 2006 r. uzgodniono 12 procedur korekt finansowych oraz 14 planów działań.

5.3. EFOGR

Na początku 2006 r. zakończony został planowy program kontroli ex-post dotyczący okresu 1994-1999. W ramach tych działań dokonano audytu programów stanowiących 32 % całkowitych wydatków. Uruchomiono kilka procedur korekty finansowej: w sprawie 18 programów w 2006 r. zorganizowano spotkania dwustronne z państwami członkowskimi. W trakcie 2006 r. Komisja przyjęła 4 decyzje w sprawie korekt finansowych obejmujące 5 programów.

W ciągu całego roku przeprowadzono audyt 21 programów zrealizowanych w latach 2000-2006, co stanowiło 38 % planowanych wydatków (EU-25). Do końca 2006 r. przeprowadzono audyt 73 z 152 programów zatwierdzonych w ramach sekcji orientacji EFOGR.

5.4. IFOR

W sumie w 2006 r. na potrzeby IFOR przeprowadzono 6 kontroli w miejscu realizacji. Trzy z tych misji miały na celu sprawdzenie funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli w okresie 2000-2006 i przeprowadzenie dalszych działań z nimi związanych; oprócz tego odbyły się kontrole wyrywkowe we Włoszech, Polsce i Szwecji.

Kolejne dwie misje odbyły się we Francji i Portugalii i dotyczyły systemów audytu połączonych z kontrolami wyrywkowymi mającymi na celu sprawdzenie skuteczności zarządzania i systemów kontroli w zakresie programów operacyjnych objętych celem 1.

5.5. OLAF

W 2006 r. OLAF przeprowadził 44 misje w państwach członkowskich dotyczące środków współfinansowanych z funduszy strukturalnych. 30 misje dotyczyły kontroli w miejscu realizacji[10] a 14 przeprowadzono z innych powodów, np. w celu zebrania informacji albo pomocy krajowym władzom administracyjnym czy sądowym. Problemy napotykane przez kontrolerów to: fałszywe zgłoszenia, fałszowanie faktur oraz nieprzestrzeganie zasad zamówień publicznych.

W 2006 r. państwa członkowskie powiadomiły Komisję, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1681/94, o około 2 988 przypadkach nieprawidłowości dotyczących 516 697 561 EUR, które miały wpływ na współfinansowane środki w obu okresach programowania 1994-1999 i 2000-2006. Liczba powiadomień uległa nieznacznemu

[10] Rozporządzenie (WE) nr 2185/1996, Dz.U. L 292 z 15.10.1996, str. 2.

zmniejszeniu w porównaniu z 2005 r., prawdopodobnie w wyniku zmian wprowadzonych przez rozporządzenie (WE) nr 2035/200511, a w szczególności w wyniku podniesienia progu zgłaszania nieprawidłowości z 4000 EUR do 10 000 EUR. Jednakże kwoty finansowe wzrosły. Liczby te wskazują na większą świadomość i lepszą sprawozdawczość ze strony państw członkowskich zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z prawodawstwa Wspólnoty.

6. KOMITETY WSPOMAGAJĄCE KOMISJĘ

6.1. Komitet ds. Rozwoju i Rekonwersji Regionów (CDCR)

W 2006 r. CDCR udzielił konsultacji z inicjatywy Komisji lub w imieniu Komisji w kwestii pomocy technicznej oraz w kwestii rozporządzenia Komisji (WE) nr 448/2001.

Na mocy art. 103 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, które weszło w życie dnia 1 sierpnia 2006 r., ustanowiony został nowy Komitet koordynujący fundusze. Komitet ten, działając w charakterze komitetu zarządzającego udzielił konsultacji w sprawie zasad wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 oraz w sprawie metody obliczania publicznych wydatków strukturalnych i ich odpowiedników do celów dodatkowości.

Komitet ten, działając w charakterze komitetu doradczego, udzielił konsultacji z inicjatywy Komisji lub w imieniu Komisji w sprawie wykazu obszarów kwalifikowalnych w ramach celu Europejska współpraca terytorialna, metodyki analizy kosztów i korzyści, wytycznych dotyczących metodyki oceny oraz przyznania pomocy technicznej.

6.2. Komitet EFS

Komitet omówił szereg zagadnień związanych zarówno z wdrażaniem okresu programowania 2000-2006 EFS, jak i przygotowaniami do okresu programowania 2007-2013.Komitet zbadał kwestie dotyczące nowych rozporządzeń na lata 2007-2013, w tym wspieranie przez EFS edukacji i szkoleń, zdrowia, przewidywania zmian i restrukturyzacji oraz zarządzania nimi, partnerów społecznych i migrantów oraz uwzględniania zasad EQUAL.

6.3. Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Obszarów Wiejskich (STAR)

W 2006 r. komitet STAR odbył 12 posiedzeń. i wydał pozytywne opinie dotyczące 31 zmian w programach rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z art. 44 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 i 6 poprawek do programów rozwoju regionalnego na mocy art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1268/1999.

6.4. Komitet ds. Struktur Rybołówstwa i Akwakultury (CSFA)

W 2006 r. Komitet udzielił konsultacji w zakresie następujących kwestii: projekt dokumentu roboczego na temat oceny ex-ante programów operacyjnych

[11] Dz.U. L 328 z 15.12.2005, str. 8.

Europejskiego Funduszu Rybackiego; projekt dokumentu roboczego na temat wskaźników monitorowania i oceny programów operacyjnych Europejskiego Funduszu Rybackiego; projekt rozporządzenia Komisji ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego; projekt kodyfikacji rozporządzenia Komisji (WE) NR 908/2000 z dnia 2 maja 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady obliczania wysokości pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie organizacjom producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury.